

מסכת תמורה

פרק ה

א. כיצד מערימים על הבכור. מבכרת שהיתה מעפרת, אומר, מה שבמעייה של זו, אם זכר, עולה, ילדה זכר, יקרב עולה. ואם נקבה, זבחי שלמים, ילדה נקבה, תקרב שלמים. אם זכר עולה, אם נקבה זבחי שלמים, ילדה זכר ונקבה, הנזכר יקרב עולה, והנקבה תקרב שלמים:

ב. ילדה שני זכרים, אחד מהן יקרב עולה, והשני ימכר לחיבי עולה, ודמיו חליו. ילדה שתי נקבות, אחת מהן תקרב שלמים, והשניה תמכר לחיבי שלמים, ודמיה חליו. ילדה טמטום ואנדרוגינוס, רבן שמעון בן גמליאל אומר, אין קדשה חלה עליהן:

ג. האומר, וילדה של זו עולה והיא שלמים, דבריו קנימים. היא שלמים וילדה עולה, הרי זו ולד שלמים, דברי רבי מאיר. אמר רבי יוסי, אם לכו נתכנון מתחלה, הואיל ואי אפשר לקרות שני

שמות כַּאֲחַת, דְּבָרָיו קִנְיָמִים. וְאִם מִשְׁאֲמַר הָרִי זֶה שְׁלָמִים, נִמְלֹךְ
וְאָמַר וְלָדָה עוֹלָה, הָרִי זֶה וְלֹד שְׁלָמִים:

ד. הָרִי זֶה תְּמוּרַת עוֹלָה וְתְּמוּרַת שְׁלָמִים, הָרִי זֶה תְּמוּרַת עוֹלָה,
דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, אִם לֵכֶן נִתְּכֵינוּ מִתְּחִלָּה, הוּאִיל וְאִי
אֶפְשָׁר לְקֻרוֹת שְׁנֵי שְׁמוֹת כַּאֲחַת, דְּבָרָיו קִנְיָמִין. וְאִם מִשְׁאֲמַר תְּמוּרַת
עוֹלָה, נִמְלֹךְ וְאָמַר, תְּמוּרַת שְׁלָמִים, הָרִי זֶה תְּמוּרַת עוֹלָה:

ה. הָרִי זֶה תַּחַת זֶה, תְּמוּרַת זֶה, חֲלוּפֹת זֶה, הָרִי זֶה תְּמוּרָה. זֶה מְחַלֵּקֶת
עַל זֶה, אֵינוֹ תְּמוּרָה. וְאִם הָיָה הֶקְדָּשׁ בְּעַל מוֹם, יוֹצֵא לְחֻלִּין וְצָרִיף
לְעִשׂוֹת דָּמִים:

ו. הָרִי זֶה תַּחַת חֲטָאֵת, וְתַחַת עוֹלָה, לֹא אָמַר כָּלוּם. תַּחַת חֲטָאֵת זֶה,
וְתַחַת עוֹלָה זֶה, תַּחַת חֲטָאֵת וְתַחַת עוֹלָה שְׁיֵשׁ לִי בְּתוֹךְ הַבַּיִת, הָיָה
לוֹ, דְּבָרָיו קִנְיָמִין. אִם אָמַר עַל בְּהֶמָּה טְמֵאָה, וְעַל בְּעֵלֶת מוֹם, הָרִי
אֵלּוּ עוֹלָה, לֹא אָמַר כָּלוּם. הָרִי אֵלּוּ לְעוֹלָה, יִמְכְּרוּ וַיָּבִיֵּא בְּדַמֵּיהֶם
עוֹלָה: